

Forhandling

Mogens Andreasen (UP):

Jeg skal her ved anden og sidste behandling af dette beslutningsforslag, som tilsyneladende om et øjeblik bliver nedstemt af et flertal af partier her i salen, fremsætte nogle bemærkninger.

Forslaget er afledt af de store vanskeligheder med at få 50-60-årige tilbage på arbejdsmarkedet i ordinær beskæftigelse i stedet for en fastlåst anbringelse i Arbejdsformidlingen på en række forskellige kurser, der ikke er målrettet imod arbejdsmarkedet.

Intentionen med forslaget er, at 50-60-årige kan arbejde 25-30 timer med supplerende dagpenge op til 37 timer uden tab af dagpengerebeten. Det ville være godt for dem at komme ud på arbejdsmarkedet og samtidig udfylde en del af den manglende arbejdskraft på virksomhederne.

Det er min opfattelse, at regeringen har haft et ønske om, at de ældre skal blive længere på arbejdsmarkedet, og jeg forstår derfor ikke rigtig regeringspartiernes klare afvisning af forslaget ved førstebehandlingen. Men regeringens holdning er måske bare varm luft, og man er i virkeligheden i regeringen ligeglad med de 50-60-årige; om de kommer tilbage på arbejdsmarkedet og bliver der? Hvis det er tilfældet, så synes jeg, at regeringen skal fortælle de ledige det.

Jeg bemærkede ved førstebehandlingen, at Det Radikale Venstres ordfører, hr. Anders Samuelsen, sagde, at han ikke ønskede at være med til særlovgivning. Jeg finder ikke, at der er tale om særlovgivning, og specielt ikke i lighed med særloven om palæstinenserne i Blågårds Kirke i sin tid, som Det Radikale Venstre var disponent for. Men i stedet for vil det være en hjælp for de 50-60-årige.

Jeg må konstatere, at der ikke vil være flertal for beslutningsforslagets vedtagelse her i salen. Men jeg vil gerne takke de partier, der har udtrykt sig positivt over for forslaget og Dansk Folkeparti, som støtter beslutningsforslaget. Og jeg havde selvfølgelig gerne set, at de partier, der udtalte sig positivt, også havde støttet forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Beslutningsforslaget forkastedes, idet 9 (DF, Mogens Andreasen (UP) og Thorkild B. Fransgaard

(UP)) stemte for, 90 (S, V, KF, SF, CD, RV, EL og KRF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 117:

Forslag til folketingsbeslutning om forlængelse af barselorloven.

Af Frank Dahlgaard (UP).

(Fremsat 20/2 2001. Første behandling 19/4 2001. Betænkning 9/5 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Vibjerg (V):

Som jeg sagde ved førstebehandlingen af dette forslag, er Venstre tilhænger af, at børnefamilierne får længere barselorlov.

Jeg udtalte også megen sympati for hr. Frank Dahlgaards forslag, men sagde også, at Venstre ikke kunne og kan støtte hr. Frank Dahlgaards forslag. Det har efter Venstres opfattelse en række væsentlige mangler, bl.a. er det ufinansieret, og det er alt for ufleksibelt.

Venstre har, som jeg også stillede i udsigt ved førstebehandlingen, nu sammen med Det Konservative Folkeparti fremsat et forslag om indførelse af 1 års fleksibel barselorlov. Venstres og De Konservatives forslag er fuldt finansieret. Det er ikke ødelæggende for arbejdsudbudet, og det tilgodeser mange børnefamiliers behov for fleksibilitet. Det betyder noget, at man selv kan beslutte, hvem af forældrene der holder orloven, at man kan flytte noget af orloven til senere, og ikke mindst at man kan aftale med sin arbejdsgiver at holde orlov på deltid.

Jeg tror virkelig, at mange børnefamilier ønsker muligheden for f.eks. i en længere periode at kunne gå på nedsat tid, f.eks. gå hjem kl. 13.00 og have nogle timer sammen med barnet inden ulvetimerne, som jo slet ikke bliver til ulvetimer, eller arbejde et par dage eller tre om ugen i en længere periode.

Fleksibiliteten efterkommer mange familiers ønske om at have en fornuftig tilknytning til ar-

bejdsmarkedet for at indfri egne ambitioner, bevare den faglige kompetence og karrieremuligheden.

Fleksibiliteten vil også gøre det mere attraktivt for fædrene at tage en del af orloven. Det har da også været en glæde at se i dagspressen, at Venstres og De Konservatives forslag har fået meget positiv omtale fra børnefamilierne, Børns Vilkår og fra småbørnslægerne. Det er virkelig et godt familiepolitisk forslag, og vi håber selvfølgelig, at det får bred tilslutning i Folketinget, når det kommer til behandling.

Bjarne Laustsen (S):

Nu har vi lige fået demonstreret Venstres hykleri. Man har svært ved at forstå, hvorfor hr. Jens Vibjerg ikke kan støtte hr. Frank Dahlgaards forslag, endsi­ge SF's forslag, da vi havde det til første behandling i salen for et stykke tid siden.

Men så bruger man jo lejligheden til at sige, at nu vil man alle gode gerninger, men alligevel så kan man ikke osv. Jeg synes, at det er hykleri af Venstre, og det viser, at det er mere varm luft end godt er, og at forslaget er uden reelt indhold, og at man vil få meget, meget svært ved at gennemføre det.

Finansieringen er tvivlsom, og det spørgsmål om retskrav, som hr. Jens Vibjerg lægger op til, fortæller meget om fleksibilitet. Det er jo ikke til stede i virkeligheden, for det vil være arbejdsgiveren, der skal bestemme, om moderen eller faderen må have lov til at tage orloven.

Vi kan ikke i Socialdemokratiet støtte hr. Frank Dahlgaards forslag, for vi mener sådan set ikke, at det er usundt for børnene at være i daginstitutionerne. Vi mener heller ikke, at vi skal jage kvinderne hjem til kødgrysterne, som er det essentielle i hr. Frank Dahlgaards forslag.

Vi vil også gerne gøre noget for børnefamilierne. Men inden vi gør det, så skal vi ikke gøre det med baggrund i hr. Frank Dahlgaards forslag. Men der er en lang række problemstillinger, som vi ønsker belyst. Det er jo selvfølgelig et spørgsmål om, hvordan man klarer finansieringen af et sådant meget udgiftskrævende forslag.

Det næste er spørgsmålet om, hvorvidt vi taper arbejdsmarkedet for ressourcer, således at vi f.eks. på sundhedsområdet vil komme til at opleve, at vi vil mangle arbejdskraft og forlænge ventelisterne.

Dernæst er der en lang række ligestillingselementer i de spørgsmål her, som vi ønsker afklaret, inden vi begiver os ud på den videre færd i dette beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Nu fik vi jo i hvert fald demonstreret fra den socialdemokratiske ordfører, at Socialdemokraterne ikke vil noget for børnefamilierne.

Hvis man endelig vil noget, så skal man i hvert fald nok fra socialdemokratisk side bestemme, hvordan børnefamilierne skal have løst problemerne. Man skal nok bestemme, hvem der skal holde orlov hvornår.

Når hr. Bjarne Laustsen også giver udtryk for, at Venstres og De Konservatives forslag er uden indhold, så er det i hvert fald, fordi hr. Bjarne Laustsen ikke har læst forslaget, for så ville han jo klart kunne se, at vi har konkrete anvisninger på en lang række felter.

Hvis hr. Bjarne Laustsen havde hørt efter, hvad jeg i min ordførertale gav udtryk for her, ville han også have hørt, at her virkelig var et konkret tilbud til børnefamilierne, som de vil være stolte af at modtage.

(Kort bemærkning).

Klaus Kjær (DF):

Jeg forstår ikke, at Venstre og De Konservative ikke kan støtte det her forslag. Det er jo så betingelsesløst, at det nærmest er en principbeslutning om indførelse af 1 års barselorlov. Det må selv Venstre og De Konservative ...

Formanden:

Det skal være en kort bemærkning i givet fald til hr. Bjarne Laustsen.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Når man hører hr. Bjarne Laustsen, så rejser der sig en stor tvivl om, hvorvidt hr. Bjarne Laustsen overhovedet har sat sig ind i, hvad det er, Venstre og Det Konservative Folkeparti har foreslået, og om hr. Bjarne Laustsen har sat sig ind i, at det er en sammenhængende pakke, der går ud på at finansiere løsningen af en forlænget og fleksibel barselorlov. Det går ud på at sikre, at arbejdsudbudet ikke bliver formindsket.

Det er jo sådan, at med det forslag, der ligger her fra hr. Frank Dahlggaard, er der ikke anvist nogen finansiering, og der er ikke anvist noget hensyn til arbejdsudbudet. Hvis hr. Bjarne Laustsen havde været her under spørgetimen i dag, kunne hr. Bjarne Laustsen have hørt økonomiministeren sige, at det forslag, Venstre og De Konservative har lagt frem, godt kan skrues sammen på en måde, så det ikke har negative

konsekvenser for arbejdsmarkedsudbudet, men det er hr. Bjarne Laustsen ligeglad med.

Han fortsætter ud ad sin egen tangent med den forestilling om et forslag, som han har, fordi hr. Bjarne Laustsen tilsyneladende har valgt ikke at sætte sig ind i tingene. Det må være Socialdemokratiets ordførers valg at gøre det på den måde, men det ville klæde debatniveauet herinde, hvis hr. Bjarne Laustsen ville sætte sig ind i, hvad Venstre og Det Konservative Folkeparti faktisk har foreslået.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det skulle glæde mig meget, hvis det var sådan, at man kunne få lov at se Venstres forslag.

Jeg var i en debat i sidste uge med hr. Jens Vibjerg, hvor man sagde: Jamen forslaget er jo ikke færdigt endnu, og de enkelte paragraffer er ikke skrevet, og vi får se, og det er noget, der skal diskuteres osv.

Der er ingen konkrete forslag i det fra Venstre, men der er udsendt en pressemeddelelse.

SF har jo skrevet Venstres forslag af i et lovforslag, og så må vi jo se, hvad Venstre vil stemme til det lovforslag, som man selv har været med til via en pressemeddelelse at fremsætte.

Dernæst kan man spørge: Hvornår kommer så Venstres reelle forslag? Det vil vi meget gerne have at vide, så vi kan forholde os til det i stedet for. Det er trods alt lettere at have en fugl i hånden end ti på taget.

Og dernæst, som jeg kan se det, lægger man to forslag frem. Det ene er, at man vil afskaffe den børnepasningsorlov, der allerede eksisterer. Den er på 1½ år. Det er altså en forringelse, som Venstre lægger op til. Dernæst synes jeg, det er lidt underligt, at man lægger op til at nappe 1½ mia. kr. af aktiveringen. Det er jo et område, hvor vi har en aftale med Venstre om aktivering og arbejdsmarkedspolitikken. Så må det være en slags aftalebrud.

Der er en lang række forhold her, som hverken Venstre eller for den sags skyld De Konservative har taget højde for, og det skulle glæde mig meget, hvis vi får at se, om man har ret til den orlov, eller om det er sådan, at det er arbejdsgiveren, der bestemmer den fleksibilitet, som hr. Jens Vibjerg giver udtryk for. Det vil blive meget interessant at se, for så er det jo ikke en ret, hverken faderen eller moderen har. Så er det en ret, som arbejdsgiveren har til at bestemme, om moderen eller faderen skal have orloven.

Formanden:

Formanden kommer undertiden i den situation, at han er lidt usikker på, hvorvidt debatten løber helt af det spor, som er indeholdt i det foreliggende forslag. Det forslag, der er til behandling i dag, er et forslag om forlængelse af barselorloven af hr. Frank Dahlgaard.

Jeg kender ikke præcist indholdet, for jeg har ikke studeret det, men jeg henstiller til debattørerne, at man holder sig til indholdet af dette forslag, for ellers stopper jeg debatten.

Så er det hr. Frank Dahlgaard, hr. Knud Erik Kirkegaard og fru Ulla Tørnæs.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Formandens bemærkninger er meget relevante, for det er jo et forslag, som er meget rummeligt, der er til debat.

Det er to linjer, der går ud på, at Folketinget skal pålægge regeringen inden den 15. oktober i år – der er altså sat en frist på – at komme med forslag, der forlænger barselorloven til 1 år. Så enkelt er det.

I den offentlige debat, der har været, har der været forskellige modeller fremme, men det kan alt sammen rummes inden for det her. Derfor vil jeg spørge den socialdemokratiske ordfører: Hvad er der i vejen for fra Socialdemokratiets side at stemme ja til det her? Og hvor står der i forslaget, i linjerne eller mellem linjerne, at det her skulle være et forslag, der går ud på at sende kvinderne tilbage til kødgryderne? Aldeles ikke. Det her er et forslag, der ene og alene er fremsat af hensyn til børnene.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Dette blot være en anbefaling til hr. Bjarne Laustsen om at udtrykke sig med lidt mindre præcision om et forslag, som han ikke kender.

Jeg er naturligvis helt enig med Folketingets formand i, at den debat skal vi have på det rigtige tidspunkt. Jeg kan oplyse for hr. Bjarne Laustsen, at forslaget er på vej igennem systemet. Det vil komme til at hedde B 200, og jeg vil stærkt anbefale, at vi får en debat om det forslag, når hr. Bjarne Laustsen har fået det læst.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Faktisk havde jeg tænkt mig, at jeg ville være kommet med den samme servicemeddelelse, som hr. Knud Erik Kirkegaard netop kom med,

men da jeg nu har fået ordet, vil jeg alligevel benytte lejligheden til at spørge hr. Bjarne Laustsen: Hvad er det så lige Socialdemokratiet vil for børnefamilierne?

Er det tvang? Vil man tvinge fædrene til at tage orlov, hvilket vil betyde, at nogle børnefamilier eller nogle børn måske ikke vil få glæde af den orlov, som andre børn vil få? Det synes jeg, at hr. Bjarne Laustsen skylder os at svare på her fra Folketingets talerstol. Hvad er det, Socialdemokratiet vil?

Venstres og De Konservatives forslag blev kaldt det største bluffnummer i nyere tid, da det blev præsenteret. Det varede dog kun et par dage, så så vi den største kovending i nyere tid hos Socialdemokraterne, for så gik Socialdemokraterne pludselig ind for, at man gerne ville diskutere øget barselorlov, men ganske vist med det her formynderiske tvangselement indeholdt i forslaget.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg takker selvfølgelig for formandens ord vedrørende, om det er det rigtige forslag, vi behandler.

Men det var altså Venstres ordfører, hr. Jens Vibjerg, der startede med at sige nej til hr. Frank Dahlgårds forslag, og så begyndte han ellers at læse op af, hvad Venstre gerne ville, og så gik jeg op og gjorde nogle bemærkninger om, at Venstres forslag måske var knap så godt, som de selv troede.

Dernæst er det selvfølgelig fint, at det er på vej igennem systemet, men mon så ikke, at også hr. Jens Vibjerg kunne få lov at se de papirer, inden de var på vej igennem systemet, så også Venstres ordfører i debatterne ude i forsamlingshusene, på tv eller i medierne var klar over, hvad det var, Venstre rent faktisk foreslog?

I hvert fald er der, hvis vi begynder at tale om den fleksibilitet, spørgsmålet om arbejdsmarkedet. Kan det klare den fleksibilitet? Der er også et spørgsmål om daginstitutionerne.

Så spørger fru Ulla Tørnæs om, hvad Socialdemokratiets holdning og mening er. Det er klart, at når vi får gennemarbejdet alle de spørgsmål godt, der er oppe i tiden, det er spørgsmål om arbejdsmarkedet, det er spørgsmål om ligestilling, det er spørgsmål om finansiering, barselfond osv., så er vi klar til at indgå i de drøftelser herom.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Når Socialdemokratiet får analyseret alle de spørgsmål, som vi andre har rejst i denne her sammenhæng, og man derefter vil nå frem til, hvad man egentlig mener, så har det allerede været fremme i dagspressen, at Socialdemokratiet vil tvinge fædrene til at tage en del af barselorloven.

Jeg vil bare bede hr. Bjarne Laustsen lige for en ordens skyld her fra Folketingets talerstol bekræfte det over for mig, så vi er helt sikre på, hvad det er, Socialdemokratiet mener i den her sag. Altså at Socialdemokratiet, når Socialdemokratiet finder ud af, hvad de mener, så vil tvinge fædrene til at tage en del af orloven, sådan at forstå, at fædrene skal tage en del af orloven, ellers bortfalder den.

Og det vil sige, at man faktisk stiller en gruppe af familier meget ringere end det, som vi lægger op til med Venstres og De Konservatives forslag.

Jeg vil gerne bede hr. Bjarne Laustsen lige bekræfte det her fra Folketingets talerstol, der har været fremme i medierne om, at Socialdemokratiets forslag vil indebære tvang over for fædrene.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Hvis fru Ulla Tørnæs hørte efter under mit indlæg, så sagde jeg, at der var en lang række spørgsmål, der skulle afklares. Det var bl.a. dem, som jeg nævnte, men jeg vil gerne gentage dem igen.

Vi har ikke nogen afklaret holdning til, om det er en orlov, der skal tvinges igennem, det har vi ikke meddelt noget om. Socialdemokratiet har ikke sagt noget om det. Der er enkelte, der har sagt noget om, at i den her debat om barsel skal også de ligestillingsmæssige perspektiver være fuldt belyst. Det er jeg helt enig i.

Men vi er ikke kommet med et forslag, hverken om det skal gælde den ene eller den anden part. At der kan være behov for mere barsel er vi enige i, men det er klart, at det skal ske på et grundlag, som er godt gennemarbejdet.

(Kort bemærkning):

Ulla Tørnæs (V):

Så prøver jeg igen. Jeg skal bare lige spørge den socialdemokratiske ordfører: Er den socialdemokratiske ordfører enig med ligestillingsministeren, når ligestillingsministeren siger, at det er

en forudsætning, når Socialdemokratiet skal øge barselorloven, at en del af orloven gives til fædre, og at det er påtvunget, at fædrene benytter barselorloven for at få den udløst?

Det samme har den socialdemokratiske politiske ordfører, fru Pernille Blach Hansen, været inde på, og gruppeformand hr. Jan Petersen har været inde på nøjagtig de samme tanker.

Jeg vil bare lige bede hr. Bjarne Laustsen her fra Folketingets talerstol fortælle mig: Er ordføreren enig i de synspunkter, som de tre nævnte har givet udtryk for i dagspressen?

Formanden:

Jeg kom med en henstilling for lidt siden, og jeg er ikke så meget for at gentage henstillinger. Det kan jeg hilse og sige.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg skal nøjes med at tage ordet en sidste gang, men så længe der bliver stillet spørgsmål, er der også nogle, der forventer at få et svar.

Vi har ikke fra Socialdemokratiet stillet noget forslag om, at fædre skal tvinges. Der er en lang række spørgsmål, der knytter an til det også. I vores samfund i dag er der masser af mennesker, der lever alene. Har Venstre gjort op med sig selv, om det er således, at hvis der er en enlig mor, ja, så gælder retten ikke til den udvidede barselorlov, der findes? Eller hvis det er faren, der lever alene med sin datter, kan han så heller ikke få noget ekstra barselorlov?

Der er en lang række ting her, som jeg måske heller ikke tror, Venstre helt har tænkt over, inden vi får konkrete forhandlinger omkring det. Men o.k., i dag er der i debatten givet nogle markeringer om, hvor man er henne.

Formanden:

Jeg går videre i ordførerrækken. Hr. Villy Søvnald.

Villy Søvnald (SF):

Det, vi behandler i dag, er jo en meget bred ramme, synes jeg godt, man kan sige uden at fornærme forslagsstilleren, der ikke sådan detaljeret på nogen måde lægger sig fast på, hvordan udformningen skal være. Den siger alene, at der skal være 52 uger.

Der vil jeg så godt kvittere for, at regeringen har flyttet sig i det her spørgsmål og efter en lidt tung start nu melder sig på banen med, at man også er interesseret i at diskutere barselsforlæn-

gelser. Det er vi meget glade for i SF, fordi vi jo synes, det er helt naturligt, at vi laver det sammen i venstrekanten af Folketinget, at bl.a. SF og regeringen laver det her sammen.

Når det er så bred en ramme, som tilfældet er i hr. Frank Dahlgaards forslag, så synes jeg, det er lidt vigtigt at præcisere, hvad der for SF er vigtigt, når vi skal til at fylde rammen ud.

Vi vil være meget optaget af fleksibilitet, af fleksibel orlov. Vi har tidligere spillet ud med forslag til fleksible orlovsordninger. Vi vil være meget optaget af ligestillingen, som vi synes er helt fraværende i Venstres og De Konservatives forslag, nemlig at få mændene med til i højere grad også at tage deres del af orloven.

Vi vil være optaget af sammenknytningen mellem orlov og daginstitution, så vi ikke presser nogen mod deres vilje, fordi kommunerne siger, at vi først behøver daginstitutionen efter et år. Det skal være et valg fra familiens side og ikke en tvang, at kommunen kan frasige sig. Men alle de ting vil vi være meget interesseret i at diskutere med regeringen sommeren over, og det er vores håb, at vi når frem til noget, der både tilgodeser fleksibiliteten, tilgodeser ligestillingen, og som kan foregå inden for den ramme, der hedder 52 ugers orlov.

Susanne Clemensen (CD):

Det fremgår af betænkningen, at CD vil redegøre for sin stilling til det her beslutningsforslag fra hr. Frank Dahlgaard om forlængelse af barselorloven ved andenbehandling, og det er det, som bringer mig herop på talerstolen.

CD kan ligesom partierne Socialdemokratiet, Venstre, Det Konservative Folkeparti og Det Radikale Venstre ikke støtte beslutningsforslaget, dels fordi det ikke er foreslået, hvorledes den forlængede barselorlov skal finansieres, og dels fordi forslaget mangler den helt fornødne fleksibilitet.

CD vil gerne give forældrene bedre mulighed for at være sammen med deres børn. Derfor kan vi også støtte et forslag om forlængelse af barselorloven fra det nuværende halve år til et helt år. Men for os i CD er det afgørende, at en væsentlig forlængelse af barselorloven også er indrettet, så den giver forældrene stor mulighed for at indrette orloven fleksibelt, så småbørnsforældre bedre vil kunne kombinere familie og arbejdsliv uden det stress og jag, som mange kender til i dag.

Samtidig vil jeg også slutte af med at sige, at det er vigtigt for CD, at den større fleksibilitet er

med til, at vi vil se, at flere mænd vil tage del i børnearloven.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg vil godt høre, om det, fru Susanne Clemensen siger her til sidst, indebærer, at der skal laves regler herindefra, der siger, at faren skal tage del i orloven i så og så mange uger? Og i så fald hvordan stiller det sig så til det problem, som hr. Bjarne Laustsen ganske rigtigt nævnte med de enlige forældre?

Det er jo ikke Venstre, der i sit forslag har haft problemer med den sag, men netop Socialdemokratiet og alle dem, der ønsker at pålægge faren, at faren skal tage barselorlov i så og så lang tid. Det stiller jo netop de enlige forældre meget, meget dårligt, og derfor vil jeg gerne høre, hvad CD's holdning er til det, som regeringen tilsyneladende lægger op til.

(Kort bemærkning).

Susanne Clemensen (CD):

Nu er det jo, som formanden tidligere har nævnt, hverken Venstres og De Konservatives forslag eller forslag fra regeringen, vi debatterer her i dag, men for CD er det væsentligt, at en eventuel forlængelse af barselorloven bliver gjort så fleksibel som muligt. Det tror vi er det, der skal til, for at unge småbørnsfamilier kan få familie- og arbejdsliv til at hænge sammen, og den fleksibilitet tror vi så i øvrigt også er det, der vil gøre det attraktivt for flere mænd at tage del i barselorloven.

Ole M. Nielsen (KRF):

Der står i betænkningen, at Kristeligt Folkeparti hverken stemmer for eller imod hr. Frank Dahlgaards forslag, men der står ikke nogen stemmeforklaring, og vi har ikke givet noget betænkning bidrag. Det kan måske synes mærkeligt med Kristeligt Folkepartis engagement i at skaffe bedre forhold for børnefamilierne, at vi ikke umiddelbart og uden betingelser støtter hr. Frank Dahlgaards forslag, men det skyldes jo, at vi ved førstebehandling samtidig havde et forslag fra SF til behandling, som vi fandt var mere realistisk. Hr. Frank Dahlgaards forslag er jo en ubetinget indførelse af 1 års barselorlov uden i øvrigt at fortælle, hvad det koster og uden at anvise finansiering.

Vi sad selv på det tidspunkt og regnede på indførelse af en fleksibel barselorlov. Det er stadig væk vores model, hvori vi også anviser fi-

ansiering. Den er fleksibel, men dog ikke sådan, at man kan tage 3 timer her og 4 timer dér, men for en periode ad gangen aftale med arbejdsgiveren og er en trinvis indførelse af den fleksible barselorlov, sådan at det ikke bare lige er pr. nytår, eller hvornår det nu skulle være. Vi har selvfølgelig stor sympati for hr. Frank Dahlgaards idé, men vi synes, at den er lidt overspillet, så derfor nøjes vi med den gule knap.

Frank Dahlgaard (UP):

Jamen tak til ordførerne for de forskellige bemærkninger, som hensætter mig i en tilstand af dyb undren, for tilsyneladende går alle ind for, at barselorloven skal være længere, men alligevel er der udsigt til, at et stort flertal stemmer imod. Det er sådan noget, som man skal have været ret lang tid i Folketinget for at forstå. Jeg forstår det stadig væk ikke.

Forslaget går ud på at forlænge barselorloven fra de 6 måneder til 12 måneder, og det er fuldstændig rigtigt, som hr. Villy Søvndal bemærkede, at det jo er meget rummeligt, og at der jo er mulighed for fleksibilitet inden for det forslag, som f.eks. Venstre og De Konservative har ytret sig omkring, men også andre. Så hvis man nu vil have en længere barselorlov, men stemmer nej til det her, er det en signalforvirring, som jeg ikke forstår, og som nok mange andre heller ikke forstår.

Det her forslag er ikke fremsat for at sætte gang i en ligestillingsdebat. Det er fremsat, fordi det helt klart er til børnenes gavn, de små børns gavn, at være længere tid sammen med far eller mor, og fordi vi er bagud på det område i forhold til vores broderlande i det nordiske samarbejde. Kan de og har de råd i de andre nordiske lande, så har vi det selvfølgelig også selv.

Det fremgår af betænkningen, at CD har minus 8 mandater, og det er jo nok en fejl, eller også er det en forudsigelse af det kommende valg, men der står faktisk minus 8. Det synes jeg er lidt morsomt.

Så vil jeg sige til Venstres ordfører og også politiske ordfører, der har været oppe i dag, og som taler om den største kovending i nyere tid som en betegnelse på regeringens og Socialdemokratiets holdning, at jeg da nok synes, at Venstre selv og De Konservative, der bare følger med, har begået den samme store kovending.

Når man læser førstebehandlingen af det her forslag i Folketinget i april måned, så var Venstres ordfører imod. Der skulle regnes på det, der skulle vurderes omkring det, til trods for at

Venstres leder og måske landets kommende statsminister i sin bog på side 202, den bog, der hedder »I godt vejr og storm«, der kom i efteråret, skrev om børnefamiliernes vanskelige vilkår og direkte foreslog, at man kunne starte med at forlænge barselorloven fra 6 til 12 måneder. Ikke noget med fleksibilitet, ikke noget med forbehold, man kunne starte med at forlænge barselorloven fra 6 til 12 måneder.

Den bog læste jeg i juleferien, og så sagde jeg til min kone: Skal vi ikke lave en længere barselorlov? Jeg fik det svar: Du er bare løsgænger i Folketinget, du er på vej ud, du kan ingenting! Men så citerede jeg fra bogen, og så fortalte jeg, at der skulle være valg inden for et års tid, så kom den udvikling. Så indgik vi et væddemål, som det ser ud til at jeg vinder, for jeg tror, at resultatet, selv om dette forslag bliver stemt ned, bliver, at vi får en længere barselorlov. Og det er da godt.

Men Venstre stemmer det her forslag ned, til trods for at Venstres leder klokkeklart og uden forbehold har sagt, at vi kan starte med at forlænge barselorloven til 12 måneder, hvorefter jeg fremsætter et forslag fuldstændig i overensstemmelse med dette forslag, og så kommer Venstre og siger: Det må vi vurdere, det må vi regne på, det må vi se nøjere på. Der er problemer med arbejdsstyrken. Der er problemer med de offentlige finanser. Der er hundrede problemer.

De problemer har et seriøst, stort parti, som bejler til statsministerposten, selvfølgelig afklaret for længe siden. Man har jo et hav af eksperter og regnedrenge. Så at man først skal i gang på det tidspunkt, fatter jeg ikke, og forlydender om, at Venstre skulle have arbejdet på det siden 1998, forstår jeg heller ikke. Hvorfor var man så ikke for længe siden kommet frem til et resultat, man stod her i april måned ved førstebehandlingen og sagde, at nu skulle man se på tingene?

Så Venstre og derefter De Konservative har lavet en kovending, som er mindst lige så stor som den, regeringen og Socialdemokratiet i øjeblikket er i gang med, og er nu positivt indstillet over for en forlængelse af barselorloven. Den skal bare være fleksibel. Jo, men det er muligt inden for det her forslags rammer. Og så skal det være finansieret. Jo, men den finansiering finder man jo, når man fremsætter det konkrete lovforslag. Selvfølgelig skal der være finansiering.

Dette forslag er et forslag til folketingsbeslutning, som giver en frist, senest 15. oktober, inden for hvilken der skal være fremsat forslag om at

forlænge barselorloven. Der er tid nok til at finde pengene på de meget store offentlige finanser. Hvor der er en vilje, er der en vej. Og hvis det er rigtigt, som Venstres leder har givet udtryk for, at det er meget højt prioriteret i Venstre, så ved man selvfølgelig også meget hurtigt, hvor man kan hente pengene og skal ikke fanges på det gale ben, sådan som tilfældet har været.

Så jeg vil opfordre Venstre og De Konservative, også regeringspartierne, til at besinde sig her i den tolvte time og stemme ja til det her forslag, sådan at der er overensstemmelse med det, man siger udadtil i den offentlige debat om, at man ønsker en længere barselorlov, og så det, man rent faktisk gør her i Folketingssalen, når man stemmer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 22 (SF, DF, EL, Mogens Andreasen (UP), Frank Dahlgaard (UP) og Thorkild B. Fransgaard (UP)) stemte for, 80 (S, V, KF, CD og RV) imod; 2 (KRF) stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 103:

Forslag til folketingsbeslutning om mulighed for privat øvelseskørsel forud for erhvervelse af kørekort.

Af Kim Behnke (FRI) m.fl.

(Fremsat 25/1 2001. Første behandling 16/3 2001. Betænkning 10/5 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Thorkild B. Fransgaard (UP):

På forslagsstillerens vegne vil jeg anmode om at få forhandlingen afbrudt, og at forslaget sendes tilbage til udvalget.